

ประกาศโรงเรียนประสาทรัฐประชากิจ
เรื่อง มาตรการด้านความปลอดภัยของโรงเรียนประสาทรัฐประชากิจ

๑. นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนประสาทรัฐประชากิจ

นักเรียน คือ หัวใจของการจัดการศึกษา โรงเรียนประสาทรัฐประชากิจมีความตระหนักในความสำคัญ และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ และอุบัติภัย ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ดังนั้นโรงเรียนประสาทรัฐประชากิจซึ่งมีภารกิจและความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล

๑) เป้าประสงค์

(๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ

(๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ให้มีความพร้อม สามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข

(๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจ แก่ผู้ที่มีรับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน

๒) เป้าหมาย

(๑) นักเรียนทุกคนในโรงเรียนได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย

(๒) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักเรียน

(๓) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักเรียน

๓) ยุทธศาสตร์

(๑) โรงเรียนจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน โดยการมีส่วนร่วมของ ครู ผู้ปกครอง และเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) กำหนดแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน

(๓) มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน

๒. การวางแผนรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนประสาทรัฐประชากิจ

แนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑. ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม
๒. กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓. กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
๕. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

๓. มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ		
๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารอย่างสม่ำเสมอ ๒. แต่งตั้งบุคลากรในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. สร้างความตระหนักและให้ความรู้การรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน ๔. จัดทำป้ายข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ๕. ซ่อมแซมส่วนประกอบอาคารให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ๖. จัดให้มีแผนการป้องกันและการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒. อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา	๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแล การรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่ง สถานพยาบาล ๓. หลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนต้นไม้ ๔. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเสมอ ๕. จัดให้มีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๖. จัดให้มีความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๙. จัดให้มีการบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสม่ำเสมอ ๑๐. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย ๑๑. หลีกเลี่ยงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาหรือเครื่องเล่นที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายได้	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. เจ้าหน้าที่งาน อนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลส่งเสริม สุขภาพประจำตำบล ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ		
๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา	๑. มีการสำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ	๑. ตรวจสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนใช้ทุกครั้ง ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำสาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในที่เก็บทุกครั้งอย่างเป็น ระเบียบปลอดภัย ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ให้ถูกต้องเหมาะสมกับประเภทกิจกรรม	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๕. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการ รับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยานให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ ๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ		
๗. อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ	๑. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๒. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๓. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๔. จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัยทุกครั้ง ๕. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น ๗. จัดเตรียมหน่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นทุกครั้ง ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
ด้านการป้องกันและแก้ไขอัคคีภัย		
๑. อัคคีภัย	๑. แต่งตั้งกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟ หนีไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. วางแผนรับสถานการณ์ไว้ล่วงหน้า ๕. จัดแหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือไว้ล่วงหน้า ๖. ขจัดสิ่งรกรุงรังในบริเวณสถานศึกษา อาคารและห้องต่าง ๆ ๗. รายงานต้นสังกัดทันที	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๒. วาทภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน
๓. อุทกภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๕. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๖. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรภาครัฐเอกชนเพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือ	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน

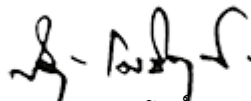
สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ		
๔. ธรณีพิบัติภัย	๑. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย ๒. จัดให้มีการอยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ ๓. ตรวจสอบสภาพอาคารต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ๔. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๕. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. จัดให้มีเครือข่ายองค์กรต่างๆ เพื่อสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือทันที	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. นักเรียน
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม		
๑. การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และสถานที่จุดเสี่ยงโดยเฉพะห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องพยาบาล ห้องสมุด ๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้การดูแลช่วยเหลือ ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานีตำรวจ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โรงพยาบาล เป็นต้น	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น/ ครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนว สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชนสถานศึกษาเพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทร และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันทีเมื่อเกิดปัญหา เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่าง ๆ	๑. ผู้บริหาร สถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ พสน. ๖. ครูแนะแนว

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม		
๓. การใช้ยาเสพติดและสารเสพติด	๑. จัดกิจกรรมลูกเสือต้านภัยยาเสพติดในสถานศึกษา เพื่อเสริมทักษะชีวิต สร้างความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงโทษพิษภัยของสารเสพติด และยาเสพติด เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง ๒. จัดระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชนสถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่เหมาะสม เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา นาฏศิลป์ เป็นต้น ๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาสาสมัครเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่นักเรียน ๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม ๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่นสวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ๙. แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ๑๐. คัดกรองและตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ
๔. การทะเลาะวิวาท	๑. มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ พสน./ครูผู้รับผิดชอบ สอดส่องดูแลให้ความช่วยเหลือและดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บ ให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบ และจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับชั้น ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. เจ้าหน้าที่ พสน.
๕. การเล่นเกมพนันออนไลน์	๑. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและญาติของนักเรียนให้ดูแลอย่างใกล้ชิด ทั้งเรื่องการประพฤติตนและเรื่องการเงิน ตลอดจนการใช้จ่ายเงิน การใช้ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์สื่อสารที่อาจมีผลต่อการเล่นเกมพนัน ๒. กำกับดูแลไม่ให้นักเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเกมพนันทุกชนิดและเฝ้าระวังป้องกันการเข้าสู่วงจรพนันฟุตบอลในลีกชั้นนำต่าง ๆ หลังจากจบฟุตบอลโลกแล้ว	๑. ผู้บริหารสถานศึกษา ๒. ครูที่ปรึกษา ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน ๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	<p>๓. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทบทวน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์กับนักเรียน</p> <p>๔. จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของการพนันสื่อออนไลน์ และชี้ให้นักเรียนตระหนักถึงผลเสียของการเล่นการพนัน</p> <p>๕. รณรงค์หยุดการพนันทายผลฟุตบอล ป้องกันมิให้เกิดนักพนันหน้าใหม่ และส่งเสริมให้นักเรียนชมกีฬาฟุตบอลอย่างสร้างสรรค์</p> <p>๖. ฝ้าระวัง ป้องกันเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาท อันเนื่องมาจากการพนันทายผลฟุตบอลทั้งในและนอกสถานศึกษา ตามแนวทางมาตรการป้องกันเหตุนักเรียนทะเลาะวิวาทของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>๗. ประสานสถานีตำรวจในท้องที่ให้หมั่นตรวจตราและจับกุมแหล่งรับพนันฟุตบอลบริเวณโดยรอบโรงเรียน</p> <p>๘. สร้างช่องทางในการแจ้งเบาะแส เพื่อรับทราบปัญหา และแก้ไขปัญหาได้อย่างใกล้ชิดและรวดเร็ว</p>	
<p>๖. การพกพาอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุข</p>	<p>๑. สร้างการรับรู้ ทัศนคติ และประชาสัมพันธ์ ในการป้องกันและฝ้าระวังการพกพาอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุขผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เสียงตามสาย เว็บไซต์</p> <p>๒. ขอความร่วมมือกับเครือข่ายนักเรียน เครือข่ายคณะครู เครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา เครือข่ายชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาการพกพาอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุขทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา</p> <p>๓. บริการให้คำปรึกษาและวิธีการตรวจสอบนักเรียนที่พกพาอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุข ผ่านหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูเวรประจำวัน และครูแนะแนว เป็นต้น</p> <p>๔. ไม่อนุญาตให้นำหรือพกพาอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุขทุกประเภทเข้ามาในสถานศึกษา</p> <p>๕. จัดให้มีการสุ่มตรวจอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุขก่อนเข้าโรงเรียน</p> <p>๖. หากตรวจพบการพกพาอาวุธ สิ่งเสพติด และอบายมุขภายในสถานศึกษา ให้ประสานงานกับผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางการแก้ไข</p> <p>๗. จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาและแนะแนวให้กับนักเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารสถานศึกษา</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖. เครือข่ายผู้ปกครอง</p>
<p>ด้านการป้องกันโรคและฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕</p>	<p>๑. จัดให้มีระบบคัดกรองและแยกเด็กป่วย โดยการตรวจและบันทึกสุขภาพเด็กทุกคน เพื่อค้นหาเด็กป่วยที่มีอาการไข้ ไอ น้ำมูกไหล แผลในปาก อูจจาระร่วง และอาการผิดปกติอื่น ๆ เช่น ตาแดง คางทูม ผื่นบวมแดงอักเสบ ตุ่มน้ำพอง ตุ่มหนอง หรือบาดแผลตามร่างกาย เป็นต้น</p> <p>๒. เมื่อพบเด็กป่วยต้องป้องกันควบคุมโรค เพื่อไม่ให้เชื้อแพร่กระจายไปสู่เด็กอื่น โดยการแยกเด็กป่วยไม่ให้คลุกคลีและใช้สิ่งของร่วมกับเด็กปกติ เช่น จัดให้อยู่ในห้องแยก แยกของเล่น และของใช้ส่วนตัว เป็นต้น</p>	<p>๑. ผู้บริหารสถานศึกษา</p> <p>๒. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. นักเรียน</p> <p>๕. ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>ด้านการป้องกันโรคและฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕</p>	<p>๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างพฤติกรรมอนามัยที่เหมาะสม ในการป้องกันโรค เช่น ล้างมือด้วยสบู่หรือเจลล้างมือบ่อย ๆ โดยเฉพาะก่อน-หลังรับประทานอาหารและหลังขับถ่าย หรือสัมผัสสิ่งสกปรกทุกครั้ง ปิดปาก ปิดจมูกด้วยผ้าหรือกระดาษทิชชู เวลาไอ จาม แล้วทิ้งลงถังขยะที่มีฝาปิด และขับถ่ายในห้องสุขาที่ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๔. ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อรับมือกับสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของเด็กนักเรียนให้มากที่สุด</p> <p>๕. มีเบอร์ติดต่อโรงพยาบาลในพื้นที่ใกล้เคียงสถานศึกษา โดยสามารถติดต่อ ประสานงานได้ทันที</p> <p>๖. ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมโรคติดต่อมาโดยง่ายภายในสถานศึกษา</p>	

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสมมาต โพธิ์ทอง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนประสาทรัฐประชาภิจ